

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Obligația părinților de a-și întreține copiii

Părinții au obligația de a-și întreține copiii minori. Modalitatea și forma de întreținere se stabilesc de comun acord între părinți. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor minori și situației financiare a părinților lor; acest cuantum trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului. Ambii părinți trebuie să acorde sprijin copiilor lor minori în conformitate cu propria situație financiară [articolul 3.192 din Codul civil (*Civilinis kodeksas*)]. În anumite circumstanțe prevăzute de lege, părinții trebuie să își întrețină copiii adulți (până la vârsta de 24 de ani), în cazul în care pot face acest lucru [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil].

Obligația copiilor adulți de a-și întreține părinții

Copiii adulți au obligația de a-și întreține părinții care și-au pierdut capacitatea de a realiza venituri și au nevoie de sprijin. Întreținerea trebuie să fie asigurată (dispusă de instanță) sub forma plății lunare a unei sume fixe (articolul 3.205 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între soți

Atunci când pronunță o hotărâre de separare, instanța poate să dispună ca soțul în culpă să plătească obligația de întreținere celuilalt soț care are nevoie de aceasta, cu excepția cazului în care problemele legate de întreținere au fost soluționate de comun acord între soți. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară sau ca plată lunară de întreținere sau ca transfer de proprietate (articolul 3.78 din Codul civil). În cazul anulării unei căsătorii, soțul care nu se află în culpă și care are nevoie de întreținere are dreptul de a solicita întreținere din partea soțului în culpă pentru o perioadă maximă de trei ani (articolul 3.47 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între foști soți

Atunci când pronunță o hotărâre de divorț, instanța acordă dreptul la întreținere soțului care are nevoie de întreținere, cu excepția cazului în care problema întreținerii a fost soluționată prin acordul soților cu privire la efectele divorțului. Un soț nu are dreptul la întreținere dacă bunurile sau veniturile sale sunt suficiente pentru întreținerea sa. Se presupune că întreținerea este necesară dacă soțul în cauză crește un copil minor rezultat din căsătorie sau dacă acesta nu poate să lucreze din cauza vârstei sau a stării sale de sănătate. Soțul responsabil pentru divorț nu are dreptul la întreținere. Atunci când pronunță hotărârea privind întreținerea și decide cu privire la cuantumul acesteia, instanța ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, activele deținute de foștii soți, starea lor de sănătate, vârsta lor, capacitatea lor de muncă, gradul de probabilitate ca soțul șomer să găsească un loc de muncă, precum și alți factori importanți. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară sau ca plată lunară de întreținere sau ca transfer de proprietate (articolul 3.72 din Codul civil).

Obligațiile de întreținere reciprocă între alți membri ai familiei

Atunci când este posibil, un frate adult sau o soră adultă trebuie să își întrețină fratele minor sau sora minoră care are nevoie de sprijin, nu are părinți sau nu poate să beneficieze de întreținere de la aceștia (articolul 3.236 din Codul civil). Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, nepoții adulți trebuie să își întrețină bunicii, dacă aceștia din urmă nu pot să lucreze și au nevoie de sprijin. Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, bunicii trebuie să le plătească întreținere nepoților lor minori care nu au părinți sau care nu pot beneficia de întreținere de la aceștia (articolul 3.237 din Codul civil).

Contractul de întreținere și contractul de rentă viageră

Conform unui contract de întreținere, una dintre părți, plătitorul întreținerii (debitorul) se angajează, în mod gratuit sau în schimbul transferului de capital în proprietatea sa, să plătească periodic celeilalte părți, beneficiarul întreținerii, o sumă de bani stabilită în contractul de întreținere sau să întrețină beneficiarul în orice alt mod. Obligația de întreținere poate fi stabilită nu numai prin contract, ci și prin lege, prin hotărâre judecătorească sau prin testament (articolul 6.439 din Codul civil). Conform unui contract de rentă viageră, beneficiarul anuității, persoană fizică, transferă o casă, un apartament, un teren sau alte bunuri imobile, care îi aparțin, în proprietatea plătitorului rentei viagere, în timp ce acesta din urmă are obligația de a întreține beneficiarul anuității și/sau o altă persoană (alte persoane) specificată (specificate) de acesta pe toată durata vieții (articolele 6.460 și 6.461 din Codul civil).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Părinții au obligația de a-și întreține copiii minori. Procedura și forma de întreținere se stabilesc de comun acord între părinți. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor minori și situației financiare a părinților lor; acesta trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului minor (articolul 3.192 din Codul civil). Astfel, în principiu, părinții au obligația de a-și întreține copiii până la vârsta maturității (18 ani) în toate cazurile.

Obligația de întreținere a copiilor până la vârsta de 24 de ani depinde de o serie de circumstanțe. Dacă sunt în măsură să facă acest lucru, părinții trebuie să își întrețină copiii adulți până la vârsta de 24 de ani, dacă aceștia sunt înscriși într-un program de învățământ secundar sau într-un program de formare profesională formală pentru a dobândi o calificare inițială sau la o instituție de învățământ superior în cadrul unui program cu frecvență, dacă aceștia au nevoie de asistență financiară, ținând cont de situația financiară a copiilor adulți, de veniturile lor, de posibilitatea lor de a obține venituri pe cont propriu, precum și de alți factori importanți. Părinții nu au obligația de a-și întreține copiii adulți care urmează cursuri de învățământ superior suplimentare sau cursuri de calificare profesională [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil]. Cerințele privind forma și cuantumul întreținerii pentru copiii minori și adulți nu diferă și depind de circumstanțele specifice.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În cazul în care unui copil nu i se plătește întreținere, aceasta este acordată prin procedură judiciară. În cazul în care părinții (părintele) nu își îndeplinesc (îndeplinește) obligația de a-și întreține copiii minori, instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea în cadrul unei acțiuni introduse de un părinte sau de tutorele (custodele) copilului minor sau de instituția de stat pentru protecția drepturilor copilului. De asemenea, instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea dacă, la momentul divorțului sau al separării, părinții nu au convenit cu privire la întreținerea copiilor lor minori (articolul 3.194 din Codul civil). În cazul în care părinții (părintele) unui copil adult nu își îndeplinesc (îndeplinește) obligația de întreținere a copilului, copilul poate să introducă acțiune în instanță pentru întreținere [articolul 3.192 alineatul (1) din Codul civil]. Soții, foștii soți și alți membri ai familiei pot, de asemenea, să beneficieze de întreținere în cadrul unei proceduri judiciare.

În Lituania, cauzele de întreținere sunt judecate de tribunalele districtuale. Cererile sunt înaintate instanței care are jurisdicție asupra reședinței pârâtului. În cazul în care locul de reședință al pârâtului nu este cunoscut, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut. În cazul în care pârâtul nu are un loc de reședință în Republica Lituania, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut al pârâtului în Republica Lituania. De asemenea, o acțiune pentru întreținere poate fi introdusă în funcție de locul de reședință al reclamantului (articolele 26, 29 și 30 din Codul de procedură civilă).

Statul acordă întreținere copiilor minori care nu au primit, pentru o perioadă mai mare de o lună, întreținere de la părinții lor sau de la rudele apropiate adulte care sunt în măsură să îi întrețină (articolul 3.204 din Codul civil). Întreținerea este alocată și plătită de către Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii. Atunci când solicită întreținerea, reclamantul (părintele căruia instanța i-a acordat custodia copilului sau custodele/curatorul) trebuie să depună următoarele documente: cererea de întreținere, hotărârea instanței sau contractul certificat de instanță pentru întreținerea copilului sau copii certificate, transcrieri sau extrase din aceasta/acesta, care specifică suma stabilită pentru întreținerea necesară a copilului, precum și documente care să demonstreze că: copilul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania; copilul nu a primit întreținere sau a primit doar o parte din întreținere, pentru o perioadă mai mare de o lună; reclamantul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania (în cazul în care instituția nu poate să obțină aceste documente sau date de la registrele de stat sau ale instituțiilor sau din sistemele de informații de stat). Prin plata întreținerii în conformitate cu procedura stipulată, Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii dobândește, din momentul plății întreținerii, dreptul de a recupera de la debitor sumele plătite, plus dobânda percepută pentru suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Hotărârea privind recuperarea sumelor plătite în contul întreținerii și/sau ale dobânzii constituie document executoriu.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Da. O cerere în numele unui copil minor poate fi depusă de către reprezentanții săi legali (părinți, părinți adoptivi, tutori, custozii). De asemenea, cererea poate fi depusă de o persoană eligibilă să acționeze pe baza unei autorizații în calitate de reprezentant în instanță (avocat, asistent juridic etc.) al unei persoane fizice. În plus, persoanele fizice pot fi reprezentate în instanță, pe baza unei autorizații, de către persoane care au studii superioare în drept, cu condiția ca acestea să reprezinte rude apropiate sau soțul/soția (concubinul). Rudele apropiate includ rudele în linie dreaptă până la și inclusiv gradul al doilea (părinții și copiii, bunicii și nepoții) și rudele în linie colaterală de gradul al doilea (frați sau surori) (articolul 3.135 din Codul civil).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În Lituania, cauzele de întreținere sunt judecate de tribunalele districtuale. Cererile sunt înaintate instanței care are jurisdicție asupra reședinței pârâtului. În cazul în care locul de reședință al pârâtului nu este cunoscut, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut. În cazul în care pârâtul nu are un loc de reședință în Republica Lituania, cererile pot fi înaintate ținând cont de situarea activelor pârâtului sau de ultimul loc de reședință cunoscut în Republica Lituania. De asemenea, o acțiune pentru întreținere poate fi introdusă în funcție de locul de reședință al reclamantului (articolele 26, 29 și 30 din Codul de procedură civilă).

Atunci când introduce o acțiune în instanță, reclamantul nu are obligația să utilizeze serviciile unui avocat sau ale oricărui alt intermediar. A se vedea, de asemenea, întrebările 3 și 4.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Atunci când introduce o acțiune în instanță, reclamantul nu are obligația să utilizeze serviciile unui avocat sau ale oricărui alt intermediar. A se vedea, de asemenea, întrebările 3 și 4.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Cheltuielile de judecată cuprind taxa de timbru și cheltuielile pentru judecarea cauzei (articolul 79 din Codul de procedură civilă). Cuantumul taxei de timbru aplicate pentru introducerea unei acțiuni în instanță sunt guvernate de articolul 80 din Codul de procedură civilă. În litigiile în materie de proprietate, cuantumul taxei de timbru este calculat pe baza valorii pretenției: pentru pretenții în valoare de până la 30 000 EUR – 3%, dar nu mai puțin de 20 EUR; pentru pretenții cuprinse între 30 000 EUR și 100 000 EUR – 900 EUR plus 2 % din cuantumul pretenției care depășește 30 000 EUR; pentru pretenții în valoare de peste 100 000 EUR – 2 300 EUR plus 1% din cuantumul pretenției care depășește 100 000 EUR. Cuantumul total al taxei de timbru în litigiile în materie de proprietate nu poate să depășească 15 000 EUR (articolul 80 din Codul de procedură civilă).

Cuantumul pretenției în cazul unei acțiuni pentru întreținere prin plăți periodice este stabilit pe baza cuantumului anual total al plăților (articolul 85 din Codul de procedură civilă). În acțiunile pentru întreținere, reclamantii sunt scutiți de taxa de timbru (articolul 83 din Codul de procedură civilă).

În cazul în care resursele financiare ale unei persoane sunt insuficiente, aceasta se poate califica pentru asistență judiciară garantată de stat în cadrul procedurii prevăzute de Legea privind asistența judiciară garantată de stat. Asistența judiciară secundară garantată de stat acoperă, de asemenea, rambursarea cheltuielilor de judecată suportate în procedurile civile.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Obligațiile de întreținere reciprocă între părinți și copii

Instanța poate să pronunțe o hotărâre privind întreținerea prin care să oblige un părinte sau ambii părinți, care nu și-au îndeplinit (nu și-au îndeplinit) obligația de a-și întreține copiii, să acorde întreținere copiilor lor în următoarele moduri: (1) ca plată lunară; (2) ca sumă forfetară; (3) ca transfer de proprietate către copil. În așteptarea soluționării cauzei, instanța poate să dispună plata provizorie a întreținerii. Cuantumul întreținerii trebuie să corespundă nevoilor copiilor și situației financiare a părinților lor; acest cuantum trebuie să asigure condițiile necesare pentru dezvoltarea copilului. Ambii părinți trebuie să acorde întreținere copiilor lor în conformitate cu propria situație financiară (articolele 3.192 și 3.196 din Codul civil).

Într-o acțiune introdusă de un copil, de părintele copilului, de instituția de stat pentru protecția drepturilor sau de un procuror, instanța poate să reducă sau să crească cuantumul întreținerii, în cazul în care, după pronunțarea hotărârii privind întreținerea, situația financiară a părților s-a modificat în mod fundamental. O creștere a cuantumului întreținerii poate fi dispusă dacă există cheltuieli suplimentare legate de îngrijirea copilului (boală, vătămare, îngrijiri medicale sau îngrijire permanentă). Dacă este necesar, instanța poate să pronunțe o hotărâre pentru acoperirea cheltuielilor viitoare legate de tratamentul copilului. La cererea persoanelor menționate mai sus, instanța poate să modifice forma de acordare a întreținerii stabilită anterior (articolul 3.201 din Codul civil).

Întreținerea copilului adult este plătită (acordată) părinților sub forma unei plăți lunare fixe. Cuantumul întreținerii este stabilit de instanță, ținând seama de situația financiară a copiilor și a părinților, precum și de alte circumstanțe importante ale cauzei. La stabilirea cuantumului întreținerii, instanța trebuie să ia în considerare obligația părintelui de a întreține toți copiii adulți, indiferent dacă acțiunea pentru întreținere a fost formulată cu privire la toți copiii sau doar la unul dintre aceștia (articolul 3.205 din Codul civil).

În cazul în care întreținerea este acordată sub forma unor plăți periodice, cuantumul întreținerii este indexat anual conform procedurii stabilite de guvern, în conformitate cu rata inflației (articolul 3.208 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între soți

Atunci când pronunță hotărârea privind întreținerea și stabilește cuantumul acesteia, instanța trebuie să ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, situația financiară a ambilor soți, starea lor de sănătate, vârsta lor și capacitatea lor de a realiza venituri, șansele soțului șomer de a găsi un loc de muncă, precum și alte circumstanțe importante. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară fixă, ca plăți lunare sau ca transfer de proprietate. Atunci când întreținerea este acordată sub forma unor plăți periodice, în cazul unei modificări fundamentale a circumstanțelor, oricare dintre soți poate să solicite o creștere, o reducere sau încetarea plăților. Plățile periodice sunt indexate anual conform procedurii stabilite de guvern (articolul 3.78 din Codul civil).

Obligația de întreținere reciprocă între foști soți

Atunci când pronunță o hotărâre privind întreținerea și decide cu privire la cuantumul acesteia, instanța trebuie să ia în considerare durata căsătoriei, necesitatea întreținerii, situația financiară a ambilor foști soți, starea lor de sănătate, vârsta lor și capacitatea lor de muncă, șansele soțului șomer de a găsi un loc de muncă, precum și alte circumstanțe importante. Întreținerea este redusă, este stabilită ca fiind temporară sau este refuzată în cazul în care există cel puțin una dintre următoarele circumstanțe:

(1) căsătoria a durat mai puțin de un an; (2) soțul care are dreptul la întreținere a săvârșit o infracțiune împotriva celuilalt soț sau împotriva rudelor sale apropiate; (3) soțul care are dreptul la întreținere și-a determinat situația financiară precară prin propriile acțiuni culpabile; (4) soțul care solicită întreținere nu a contribuit la activele comune sau a acționat în mod intenționat împotriva intereselor celuilalt soț sau ale familiei în timpul căsătoriei. Întreținerea poate fi dispusă ca sumă forfetară fixă, ca plăți lunare sau ca transfer de proprietate.

Atunci când se acordă întreținere sub forma unor plăți periodice, în cazul unei modificări fundamentale a circumstanțelor, oricare dintre foștii soți poate să solicite o creștere, o reducere sau încetarea plăților. Plățile periodice se efectuează pe toată durata de viață a creditorului și sunt indexate anual în funcție de rata inflației, conform procedurii stabilite de guvern. În cazul în care fostul soț căruia i-a fost acordată întreținerea decedează sau se recăsătorește, plata întreținerii încetează (articolul 3.72 din Codul civil).

Obligațiile de întreținere reciprocă între alți membri ai familiei

Atunci când este posibil, un frate adult sau o soră adultă trebuie să întrețină un frate minor sau o soră minoră care are nevoie de sprijin, nu are părinți sau nu poate să obțină întreținere de la aceștia (articolul 3.236 din Codul civil). Nepoții adulți care sunt în măsură să facă acest lucru trebuie să își întrețină bunicii dacă aceștia nu pot să lucreze și au nevoie de sprijin. Bunicii care sunt în măsură să facă acest lucru trebuie să își întrețină nepoții minori care nu au părinți sau care nu pot să obțină întreținere de la aceștia (articolul 3.237 din Codul civil). Dispozițiile Codului civil care guvernează obligațiile de întreținere reciprocă dintre copii și părinți se aplică *mutatis mutandis*.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Debitorul întreținerii trebuie să plătească întreținere creditorului întreținerii. În cazul în care o cerere în numele copilului minor este formulată de către un părinte, întreținerea se plătește părintelui, și nu copilului. Dacă un copil este pus sub tutelă/custodie, întreținerea se plătește tutorelui/custodelui, care trebuie să o utilizeze exclusiv în interesul copilului.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Cererea de executare a hotărârilor judecătorești trebuie să fie înaintată unui executor judecătoresc. Temeiul unei acțiuni de executare este documentul de executare depus. Documentele de executare includ, printre altele, titlurile executorii emise pe baza unei hotărâri judecătorești, precum și hotărârile judecătorești. După ce hotărârea care constituie titlu executoriu devine definitivă, Tribunalul de Primă Instanță emite creditorului titlul executoriu pe baza unei cereri scrise.

Evitarea obligației de întreținere a copilului se pedepsește conform dreptului penal: Articolul 164 din Codul penal prevede că o persoană care evită obligația impusă de instanță de a întreține un copil, de a plăti întreținere pentru copil sau de a acorda alt tip de sprijin financiar necesar pentru un copil trebuie să fie pedepsită prin muncă în folosul comunității, restrângerea libertății, arest sau închisoare de până la doi ani. Nerespectarea unei hotărâri judecătorești de o altă natură poate angaja, de asemenea, răspunderea penală: conform articolului 245 din Codul penal, o persoană care nu a respectat o hotărâre judecătorească fără caracter punitiv a comis un delict, care se pedepsește prin muncă în folosul comunității, amendă, restrângerea libertății sau arest.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

În cazul recuperării de la persoane fizice, niciun material de uz casnic, de lucru sau de formare sau alte bunuri necesare pentru traiul debitorului sau al familiei sale sau pentru locul său de muncă sau formarea sa nu pot face obiectul executării. Lista bunurilor de mai sus este prevăzută în Manualul de executare a deciziilor. În plus, nicio sumă de bani în valoare de până la salariul minim lunar stabilit de guvern sau articolele necesare pentru copii sau persoanele cu handicap nu pot face obiectul executării (articolul 668 din Codul de procedură civilă).

Deducerile din cota de salariu a debitorului sau din plățile echivalente și indemnizațiile în valoare de până la salariul minim lunar stabilit de guvern țin cont de documentele de executare până la acoperirea integrală a sumelor care trebuie recuperate: în cazul executării obligației de întreținere prin plăți periodice sau prin despăgubiri pentru prejudicii cauzate prin mutilarea persoanei care întreține familia sau prin altă afectare a stării sale de sănătate sau prin decesul acesteia, rata va fi de 30%, cu excepția cazului în care titlul executoriu prevede altfel sau a cazului în care legislația sau instanța prevăd altfel. Deducerile din cota de salarii sau din plățile echivalente și indemnizațiile care depășesc salariul minim lunar stabilit de guvern vor fi egale cu 50%, cu excepția cazului în care legislația sau instanța prevăd altfel (articolul 736 din Codul de procedură civilă). De asemenea, articolul 739 din Codul de procedură civilă definește sumele de bani care nu fac obiectul recuperării (de exemplu, prestațiile de maternitate sau de paternitate, prestațiile pentru îngrijirea copiilor etc.). Recuperarea banilor din activele debitorului nu este permisă dacă debitorul a prezentat executorului judecătoresc dovezi care arată că valoarea recuperabilă și cheltuielile de executare pot fi recuperate în termen de șase luni sau, în cazul recuperării din singura locuință a debitorului, unde acesta își are reședința, în termen de 18 luni, prin deduceri din sumele specificate la articolul 736 din Codul de procedură civilă din salariul sau pensia debitorului, din grantul pentru studenți sau din alte venituri ale acestuia.

Titlurile executorii care au la bază hotărâri judecătorești pot fi prezentate spre executare în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești în cauză. În cazul în care o hotărâre judecătorească prevede recuperarea prin plăți periodice, documentele de executare rămân valabile pe toată perioada de recuperare, termenul stabilit începând să curgă de la data expirării termenului pentru fiecare plată (articolul 605 din Codul de procedură civilă).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Statul întreține copiii minori care nu au primit, pentru o perioadă mai mare de o lună, întreținere de la părinții lor sau de la rudele apropiate adulte care sunt în măsură să întrețină copilul (articolul 3.204 din Codul civil). Întreținerea este alocată și plătită de către Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii. Atunci când solicită pensia, reclamantul (părintele căruia instanța i-a acordat custodia copilului sau custodele /curatorul) trebuie să depună următoarele documente: cererea de întreținere, hotărârea instanței sau contractul certificat de instanță pentru întreținerea copilului sau copii certificate, transcrieri sau extrase din aceasta/acesta, care specifică suma stabilită pentru întreținerea necesară a copilului, precum și documente care să demonstreze că: copilul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania; copilul nu a primit deloc fonduri de întreținere sau a primit doar o parte din întreținere, pentru o perioadă mai mare de o lună; reclamantul este resortisant lituanian, apatrid sau resortisant al unei țări terțe care este rezident permanent în Lituania (în cazul în care instituția nu poate să obțină aceste documente

sau date de la registrele de stat sau ale instituțiilor sau din sistemele de informații de stat). Prin plata întreținerii în conformitate cu procedura stipulată, Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii dobândește, din momentul plății întreținerii, dreptul de a recupera de la debitor sumele plătite, plus dobânda percepută pentru suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Hotărârea privind recuperarea sumelor plătite în contul întreținerii și/sau ale dobânzii constituie document executoriu.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

A se vedea întrebarea 12.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Serviciul de asistență judiciară garantată de stat este o autoritate centrală autorizată să îndeplinească atribuțiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (denumit în continuare „Regulamentul privind întreținerea”).

În cazul în care cererile se referă la obligațiile de întreținere ale persoanelor cu vârsta sub 21 de ani, care rezultă din relațiile dintre părinți și copii, atribuțiile autorității centrale menționate la articolul 51 din Regulamentul privind întreținerea sunt îndeplinite de Consiliul Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii.

Datele de contact ale Serviciului de asistență judiciară garantată de stat:

Adresa: Odminių g. 3, 01122 Vilnius, tel. +370 700 00 211, fax +370 700 35 006, e-mail: teisinepagalba@vgtp.lt

Datele de contact ale Consiliului Fondului de asigurări sociale de stat din cadrul Ministerului Asigurărilor Sociale și al Muncii:

Sucursala din Mažeikiai a Consiliului Fondului de asigurări sociale de stat, adresa: Vasario 16-osios g. 4, LT-89225 Mažeikiai, tel. +370 (443) 26659, fax +370 (443) 27341, e-mail: mazeikiai@sodra.lt

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea întrebarea 14.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Protocolul de la Haga din 2007 este aplicabil în Lituania.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Atunci când se aplică Regulamentul privind întreținerea, asistența judiciară se acordă în conformitate cu articolele 44-47 din Regulamentul privind întreținerea, cu articolul 31 alineatul (5) din Legea privind punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale care guvernează procedurile civile și cu Legea privind asistența judiciară garantată de stat. Cererile de asistență judiciară garantată de stat sunt înaintate în mod direct autorităților competente responsabile pentru asistența judiciară garantată de stat (Serviciul de asistență judiciară garantată de stat și sucursalele sale locale).

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului privind întreținerea, au fost adoptate amendamente la Legea privind punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale care guvernează procedurile civile din Lituania. Acestea definesc instituțiile autorizate să îndeplinească atribuțiile autorității centrale conform Regulamentului privind întreținerea și să realizeze procedura pentru acordarea asistenței judiciare și autorizează instituțiile care îndeplinesc rolul autorității centrale pentru a obține, în mod gratuit, de la instituțiile de stat și municipale, de la alte organisme, bănci și alte instituții de credit și financiare datele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute în Regulamentul privind întreținerea.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.